

Sygn. akt II CSK 187/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z wniosku E. Spółki Akcyjnej w G.
przy uczestnictwie R. M. i E. M.
o stwierdzenie nabycia służebności przez zasiedzenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestników postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w Płocku
z dnia 27 listopada 2014 r., sygn. akt IV Ca 652/14,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. nie obciąża uczestników kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

W sprawie nie występuje przyczyna pozwalająca na przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, mimo że skarżący powołał się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398 § 1 pkt 1 k.p.c. jest takie zagadnienie, które ma znaczenie dla rozwoju prawa lub znaczenie precedensowe dla rozstrzygnięcia podobnych spraw. Powołanie się przez skarżącego na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia odpowiedniej argumentacji jurydycznej. Ponadto skarżący powinien wykazać, że oczekiwane rozstrzygnięcie będzie miało ważne znaczenie dla praktyki sądowej oraz dla rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 listopada 2003 r. II CK 324/03; z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05; z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK 180/07; z dnia 22 listopada 2007 r. I CSK 326/07 nie publ. oraz z dnia 26 września 2005 r. II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243). Sformułowane przez skarżącego zagadnienia wraz ich uzasadnieniem, wskazują nie tyle na istnienie zagadnienia prawnego ile wyrażają dezaprobatę dla orzecznictwa Sądu Najwyższego dopuszczającego zasiedzenie służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu bez potrzeby wskazywania nieruchomości władnącej. W takiej sytuacji brak jest podstaw do twierdzenia, że skarżący przedstawił w wymagany sposób wymienioną w powołanym przepisie przesłankę decydującą o przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania. Można jedynie dodać, że skoro dla zasiedzenia wymagane jest posiadanie, to tak jak w odniesieniu do zasiedzenia własności nieruchomości tak i w odniesieniu do zasiedzenia służebności bieg zasiedzenia rozpoczyna się z chwilą objęcia w posiadanie. Ta, niewątpliwa, okoliczność nie wymaga jednak kolejnej wypowiedzi Sądu Najwyższego.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.